

Сиди ж, доню, дома, носи в хату дрова.
Я й дровець наносила, в печі розпалила,
В печі розпалила, вечерять зварила,
Вечерять зварила, дітей накормила,
Дітей накормила, тай спать уложила,
І спать уложила, а все ж мати гулять не пустила.

№ 438.

Та чумак хворий, чумак хворий на возі лежить,
Та ніхто ж ёго тай не роспитає, що в ёго болить;
Болять ручки, болять ніжки та болить голова,
Болить, болить головонька, що роду нема,
Нема роду, ни родини, товариш один.
Товаришу, рідний браток, продай мої сіри воли,
Поховай мене.

А в Ростові у соборі та вдарили в дзвін, —
Це ж по тому козакові, що пішов на Дін;
Ой, в Ростові у соборі ударили в два, —
Це ж по тому козакові, що дома нема.
Ой, в Ростові у соборі ударили в три, —
Це ж по тому козакові, що в солдати взяли.
Ой, в Ростові у соборі всі дзвони гудуть, —
Оце ж того козаченька ховати несуть.

№ 439.

Ой болять ручки та болять ніжки,
Пшиниченьку жнучи,
Тай уже ж мені надоскучило,
Свого милого ждучи.

Та из-за гори, та из-за кручі
Та ріплять вози йдучи,
А по переду та чумаченько
У сопілочку грає,